

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data: ...

Prin contestația fără număr de înregistrare la emitent, transmisă prin mijloace electronice (e-mail), înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. (...), formulată de către (...), cu sediul în (...), înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. (...), având CUI (...), reprezentată legal prin Director General - (...) și convențional prin av. (...), împotriva raportului procedurii nr. 1475/17.09.2025, a comunicării rezultatului procedurii de atribuire nr. 1478/17.09.2025 și a actelor subsecvente, documente emise de către (...), cu sediul în (...), în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire prin licitație deschisă, organizată în vederea încheierii acordului-cadru, având ca obiect *„Servicii de transport aerian intern și internațional de pasageri și bagaje de cală, și asigurări medicale de călătorie - 24 luni – Acord cadru”*, inițiată prin publicarea SEAP a anunțului de participare nr. (...) din data de 14.07.2025, s-au solicitat următoarele:

- admiterea contestației;
- anularea raportului procedurii nr. 1475/17.09.2025 de evaluare a ofertelor depuse, prin care oferta depusă de contestator a fost declarată inacceptabilă, și a comunicării rezultatului procedurii nr. 1478/17.09.2025;
- obligarea autorității contractante să procedeze la reevaluarea ofertei contestatorului cu respectarea criteriilor din documentația de atribuire și a legislației aplicabile, și continuarea procedurii de atribuire cu stabilirea ofertei câștigătoare dintre ofertele admise.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația formulată de (...)

După examinarea documentației de atribuire, contestatorul a depus Propunerea Tehnică și Financiară, arătând că oferta va rămâne valabilă pentru o perioadă de 120 de zile de la data depunerii ofertelor, respectiv până la 11.12.2025 inclusiv, și că transmiterea acestei oferte îl va ține răspunzător.

Prin adresa de clarificare nr. 1349/27.08.2025, autoritatea contractantă a solicitat, printre altele, documente justificative prin care să fie probată îndeplinirea cerinței privind un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional, respectiv polița de asigurare eliberată de către o companie de asigurări privind garantarea sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/servicii de călătorie asociate, în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare, precum și procedurile de despăgubire a călătorilor.

Contestatorul a răspuns acestor clarificări, arătând că, potrivit actelor normative în vigoare, respectiv Regulamentului (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului și Consiliului European, (...), în calitate de transportator aerian și emitent al biletelor de avion pe curse interne și externe, a pus la dispoziția autorității contractante copia asigurării privind răspunderea față de pasageri, bagaje și mărfuri, emisă în conformitate cu prevederile art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004.

Totodată, contestatorul a arătat că (...), prin agenția (...)(...)-agenție intermediară, deținătoare a Licenței de Turism nr. 1992/02.06.2021, poate oferi și servicii conexe. Obligația de a deține polița de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în cazul insolvabilității sau falimentului agenției de turism revine exclusiv agențiilor de turism organizatoare.

Pe site-ul Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, la rubrica Condițiile și obligațiile agențiilor de turism (<https://turism.gov.ro/web/licenta-de-turism/>) referitor la instrument de garantare există mențiunea expresă că această obligație apare doar pentru agențiile de turism organizatoare.

Cu toate acestea, în cadrul procesului de evaluare a ofertelor, la analiza documentelor suport, Comisia de evaluare a considerat oferta (...)ca fiind inacceptabilă, în temeiul art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016, pe motiv că *„ofertantul nu îndeplinește criteriul de calificare privind nivelul corespunzător al asigurării de risc profesional (poliță OMT 156/2019) stabilit în documentația de atribuire”*.

Declararea ofertei contestatorului ca inacceptabilă pe motiv de neîndeplinire a criteriului de calificare privind asigurarea de risc profesional este nefondată, astfel:

(...)S.A., în calitate de transportator aerian și emitent de bilete de avion pe curse interne și externe, deține asigurarea prevăzută de art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004, emisă de (...) polițele C24/TARO/0002(A) și C24/TARQ/0003(A)

Pentru operatorii de transport aerian, sunt incidente art. 4, art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004. În raport cu aceste cerințe, contestatorul a făcut dovada asigurării aplicabile ofertantului (...)S.A., respectiv un operator aerian, și nu o agenție de turism.

Asigurarea C24/TARQ/0003(A) este emisă în baza art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004, îndeplinind cerința privind răspunderea față de pasageri, bagaje și mărfuri.

Polița de asigurare prevăzută de OMT nr. 156/2019 este aplicabilă agențiilor de turism, nu companiilor aeriene.

Prin argumentele prezentate în clarificări referitoare la Agenția (...)TOURS, contestatorul a arătat motivele pentru care nu este necesară asigurarea emisă în baza OMT nr. 156/2019 pentru această agenție.

Astfel, având în vedere că o parte dintre servicii, respectiv emiterea de bilete, pot fi furnizate și de Agenția de Turism (...)TOURS, deținătoare a Licenței de turism nr. 1992/02.06.2021, aceasta fiind o agenție intermediară, s-a arătat că nu este necesară polița de asigurare, obligația existând doar pentru agențiile de turism organizatoare, potrivit art. 20 alin. (1): pentru obținerea unei licențe de turism valabile pentru activitatea de organizare, agenția de turism organizatoare are obligația de a face dovada constituirii unui instrument de garantare în condițiile art. 18 alin. (1).

Conform art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, agențiile de turism organizatoare stabilite pe teritoriul României oferă garanții privind rambursarea plăților efectuate de către sau pe seama călătorilor, în măsura în care serviciile relevante nu sunt furnizate ca urmare a insolvenței agenției de turism organizatoare, aceste garanții fiind reprezentate de instrumente precum polițe de asigurare, scrisori de garanție bancară sau alte mecanisme de garantare legal constituite.

Totodată, s-a subliniat că Agenția (...)(...)reprezintă un dezmembrământ al societății (...)S.A., fapt atestat de certificatul constatat al societății. În conformitate cu art. 43 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile, agențiile, punctele de lucru sau alte asemenea sedii sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale.

Așadar, contestatorul arată că asigurarea de risc profesional pentru situația de faliment nu este aplicabilă Agenției (...)TOURS, întrucât riscul de insolvență nu există; Agenția (...)(...)nu poate fi declarată în insolvență, întrucât nu este persoană juridică, aceasta fiind un dezmembrământ al persoanei juridice (...)S.A., iar un dezmembrământ al unei persoane juridice nu poate intra în insolvență.

În continuare, față de aspectele semnalate de Comisia de evaluare cu privire la nedepunerea Acordului de asociere dintre (...)S.A. și Agenția (...)TOURS, contestatorul arată că s-a produs o înțelegere greșită în privința ofertantului. Oferta este depusă de (...)S.A. și aceasta nu este în asociere cu altă entitate; Agenția (...)(...)este un dezmembrământ al (...), așa cum se poate observa în Certificatul constatat la pagina 9, la rubrica „*Sedii secundare/puncte de lucru*”, astfel încât este nefondată observația privind nedepunerea Acordului de asociere dintre (...)și (...)TOURS.

Față de aspectele detaliate mai sus, contestatorul a arătat:

1. că ofertantul este (...)S.A., având calitatea de transportator aerian și emitent de bilete de avion pe curse interne și externe;
2. că asigurarea (...)este conformă normelor în vigoare aplicabile operatorilor de transport aerian (Regulamentul nr. 785/2004);
3. că (...)(...)este o agenție a companiei (...) (dezmembrământ, fără personalitate juridică);

Rezultă că observațiile Comisiei de evaluare, potrivit cărora oferta contestatorului este inacceptabilă pe motiv de neîndeplinire a criteriului de calificare privind asigurarea de risc profesional, sunt nefondate.

Pentru aceste motive, contestatorul solicită admiterea contestației.

Prin adresa nr. (...) înregistrată la Consiliu sub nr. (...), (...) a transmis punctul său de vedere cu privire la contestația formulată de (...), prin care solicită respingerea contestației ca inadmisibilă având în vedere următoarele considerente:

I. Contextul procedurii și situația de fapt

1. Obiectul procedurii

Autoritatea contractantă a organizat o licitație deschisă pentru „*Servicii de transport aerian intern și internațional de pasageri și bagaje de cală, și asigurări medicale de călătorie*”, pe o durată de 24 de luni, cu acord-cadru (anunț de participare nr. CN 1083402/10.07.2025). Valoarea estimată a acordului-cadru a fost de 2.000.000 lei (fără TVA).

La procedură au depus oferte cinci operatori economici, inclusiv (...) S.A., niciunul dintre aceștia necontestând documentația de atribuire, iar nicio solicitare de clarificări nu a fost formulată anterior depunerii ofertelor.

2. Cerința de calificare contestată

În Fișa de date a achiziției, autoritatea contractantă a impus, în mod expres și uniform pentru toți ofertanții, obligația de a prezenta un instrument de garantare emis în condițiile Ordinului Ministrului Turismului nr. 156/2019, având o valoare minimă de 105.000 lei.

Aceasta reprezintă polița de asigurare privind rambursarea sumelor achitate de călători și/sau repatrierea acestora în caz de insolvență a agenției de turism organizatoare, instrument instituit prin Ordinul menționat în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 2/2018.

Pragul de 105.000 lei a fost fundamentat ca echivalent al valorii celei mai mari comenzi subsecvente preconizate în cadrul acordului-cadru, pentru a acoperi riscul maxim aferent serviciilor contractate.

Cerința a fost încadrată ca și criteriu de calificare referitor la capacitatea economică și financiară a ofertanților (dovada deținerii unei asigurări de risc profesional la un anumit nivel), condiție permisă de lege și proporțională cu obiectul contractului.

Cerința ca operatorii economici participanți să dețină o garanție de rambursare a sumelor plătite de călători (poliță de asigurare împotriva insolvenței), în condițiile Ordinului nr. 156/2019, cu acoperire de minimum 105.000 lei, este considerată legală și justificată atât prin raportare la legislația achizițiilor publice, cât și la reglementările din turism.

Legalitatea cerinței în temeiul legislației achizițiilor publice:

Această cerință reprezintă un criteriu de calificare privind capacitatea economico-financiară a ofertanților, permis de Legea nr. 98/2016. Conform articolelor 172 alin. (1) lit. b), 175 alin. (2) lit. c), 172 alin. (3) și (5) din aceeași lege, autoritatea contractantă are dreptul să solicite dovada încheierii unei asigurări de risc profesional, cu condiția ca cerința să fie legată de obiectul contractului și proporțională cu acesta.

Garanția solicitată este direct legată de obiectul contractului și este dimensionată proporțional, pragul de 105.000 lei fiind stabilit în funcție de expunerea maximă per comandă subsecventă.

Justificarea cerinței prin reglementările speciale din turism:

Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 prevede obligativitatea ca orice organizator de pachete turistice să asigure protecția sumelor achitate de călători, inclusiv garanții financiare pentru rambursare și repatriere în caz de insolvență.

Ordinul Ministrului Turismului nr. 156/2019, emis în temeiul acestei ordonanțe, detaliază procedurile și instrumentele de garantare – poliță de asigurare de insolvență, scrisoare de garanție bancară, fond de garantare – stabilind și plafonul minim al acoperirii.

Autoritatea contractantă a solicitat un minim de 105.000 lei pentru a acoperi scenariul maxim al sumelor potențial achitate în avans.

Cerința a fost inclusă transparent în documentația de atribuire, menționându-se expres obligația prezentării poliței „în condițiile Ordinului nr. 156/2019” și pragul de 105.000 lei.

În strategia de contractare, autoritatea contractantă a fundamentat introducerea cerinței, subliniind necesitatea unui nivel adecvat al acoperirii riscurilor aferente serviciilor contractate, în conformitate cu art. 175 din Legea nr. 98/2016.

Extras din strategia de contractare:

„Autoritatea Contractantă a inclus cerința privind prezentarea unei polițe de asigurare de risc profesional în temeiul art. 175 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, care permite solicitarea unui nivel adecvat de acoperire a riscurilor profesionale aferente prestării serviciilor ce fac obiectul contractului.

Obiectul procedurii constă în furnizarea de servicii de transport aerian intern și internațional de pasageri și bagaje de cală, precum și servicii de asigurări medicale de călătorie.

Având în vedere specificul acestor servicii, cu impact asupra siguranței și intereselor pasagerilor, precum și asupra derulării în condiții optime a deplasărilor oficiale finanțate din fonduri publice, Autoritatea Contractantă consideră necesară asigurarea unui cadru minim de garanții în caz de neexecutare, anulare sau întrerupere a serviciilor ca urmare a insolvenței prestatorului.

Prin urmare, s-a solicitat ca ofertanții să demonstreze deținerea unei polițe de asigurare emisă de o societate de asigurări autorizată, în conformitate cu prevederile Ordinului Ministrului Turismului nr. 156/2019.

Valoarea minimă asigurată, de 105.000 lei, a fost stabilită raportat la valoarea celei mai mari comenzi subsecvente estimate în cadrul acordului-cadru, pentru a reflecta proporțional riscurile reale asociate obligațiilor asumate prin contract.

Cerința urmărește:

- asigurarea continuității serviciilor contractate și evitarea disfuncționalităților cauzate de incapacitatea prestatorului;*
- protejarea interesului public și a beneficiarilor finali ai serviciilor finanțate din fonduri publice;*
- verificarea capacității financiare și profesionale a operatorilor economici de a gestiona corespunzător activitățile contractate, inclusiv obligațiile legate de asigurarea călătorilor în regim național și internațional”.*

3. Situația ofertelor depuse

În urma evaluării ofertelor, trei ofertanți, inclusiv (...)S.A., au fost respinși ca inacceptabili pentru neîndeplinirea cerinței menționate anterior, iar doi ofertanți au fost desemnați câștigători.

Un alt ofertant, o agenție de turism, a prezentat o poliță emisă în condițiile Ordinului Ministrului Turismului nr. 156/2019, însă cu o valoare sub cea minimă solicitată (100.000 lei față de 105.000 lei) și a fost, de asemenea, respins ca inacceptabil.

Acest fapt evidențiază aplicarea unitară a cerinței: orice ofertant care nu a făcut dovada poliței solicitate a fost eliminat din procedură, fără excepții sau tratamente preferențiale.

(...)S.A. a depus ofertă în nume propriu, fără a indica o asociere sau un terț susținător, oferta fiind însoțită de formularul DUAЕ, în care societatea a declarat că îndeplinește toate cerințele de calificare.

În etapa de evaluare, comisia de evaluare a solicitat clarificări și documente suplimentare pentru verificarea îndeplinirii cerinței privind instrumentul de garantare.

(...)S.A. a transmis clarificări și documente justificative, în încercarea de a demonstra deținerea unei garanții conforme cerinței, însă nu a făcut dovada existenței unei polițe emise în conformitate cu Ordinul nr. 156/2019, având valoarea de 105.000 lei, nici în nume propriu, nici printr-o altă entitate.

Ca urmare, autoritatea contractantă a emis comunicarea rezultatului procedurii, prin care oferta (...)S.A. a fost declarată inacceptabilă, în temeiul art. 196 alin. (1) și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, precum și art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016.

În comunicarea oficială transmisă către (...)S.A., autoritatea contractantă a precizat expres că oferta a fost considerată inacceptabilă deoarece ofertantul nu a îndeplinit criteriul de calificare privind asigurarea de risc profesional, neprezentând polița conformă cu Ordinul nr. 156/2019, în valoare de minimum 105.000 lei.

Au fost enumerate documentele depuse de (...)S.A. – inclusiv polițele de răspundere civilă aeronautică emise de (...) și licența (...) – fiind subliniat faptul că acestea nu dovedesc existența garanției conforme cu Ordinul nr. 156/2019.

De asemenea, s-a indicat că, potrivit legii, oferta este considerată inacceptabilă dacă a fost depusă de un ofertant care nu îndeplinește criteriile de calificare.

II. Capetele contestației (...)S.A. și poziția Autorității

1. Susținerile contestatorului (...)S.A.

a) Inaplicabilitatea OMT nr. 156/2019 la (...)

Contestatorul afirmă că, fiind transportator aerian și nu agenție de turism, prevederile OMT nr. 156/2019 nu i s-ar aplica, astfel că nu ar fi obligat să dețină polița prevăzută de acest act.

Poziția autorității contractante: cerința nu impune calitatea de agenție de turism, ci existența unui instrument de garantare cu acoperirea stabilită de OMT nr. 156/2019 (rambursare sume și, după caz, repatriere în caz de insolvență); cerința este una de capacitate economico-financiară permisă de Legea nr. 98/2016 (art. 172 alin. (1) lit. b), art. 172 alin. (3), art. 172 alin. (5), art. 175 alin. (2) lit. c)), calibrată pe riscul contractului.

b) Așa-zisa echivalență a poliței prezentate

Contestatorul arată că a prezentat o poliță de răspundere civilă emisă conform Regulamentului (CE) nr. 785/2004 ((...)), pe care o consideră echivalentă cerinței de calificare.

Poziția autorității contractante: Regulamentul (CE) nr. 785/2004 reglementează asigurarea răspunderii operatorilor aerieni față de pasageri, bagaje și terți (art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1)) și nu garantează rambursarea sumelor achitate și repatrierea în caz de insolvență; asigurările aeronautice depuse nu sunt echivalente funcțional instrumentului de garantare cerut prin OMT nr. 156/2019.

c) Implicarea (...) (...) (structură internă)

Contestatorul menționează că emiterea biletelor este derulată prin (...) (...) (fără personalitate juridică, aparținând (...) S.A.), susținând că ofertantul nu ar trebui să prezinte el însuși polița conform OMT nr. 156/2019. Contestatorul invocă existența licenței de agenție de turism (tip intermediar) pentru (...) (...) și faptul că aceasta nu poate intra în insolvență distinct de societatea-mamă, sugerând că garanția de insolvență nu ar fi necesară.

2. Poziția autorității contractante

a) Aplicabilitatea cerinței pentru toți ofertanții, indiferent de statut

Autoritatea contractantă arată că a solicitat în mod egal tuturor participanților dovada unui instrument de garantare echivalent (poliță/garanție financiară) pentru protejarea beneficiarului în caz de insolvență, condiție pe care orice ofertant trebuia să o îndeplinească, conform documentației. Faptul că (...), în calitate de transportator aerian, nu are obligația legală curentă din legislația turismului de a deține o astfel de poliță nu îl exonerează de prezentarea acesteia atunci când cerința a fost justificată și introdusă în Fișa de date. Cerința derivă din necesitatea acoperirii unui risc specific obiectului contractului și este încadrată în prevederile legale ale achizițiilor publice (art. 172 și art. 175 din Legea nr. 98/2016). Contestatorul nu poate invoca propriul statut pentru a ocoli o cerință impusă prin documentație.

b) Lipsa echivalenței polițelor prezentate de (...)

Autoritatea contractantă susține că asigurările conforme Regulamentului (CE) nr. 785/2004 depuse de (...) S.A. acoperă alte riscuri (răspunderea transportatorului aerian față de pasageri, bagaje, mărfuri sau terți în caz de incidente de zbor), în timp ce instrumentul de garantare cerut prin OMT nr. 156/2019 vizează riscul insolvenței prestatorului de servicii de călătorie și asigură rambursarea sumelor plătite de beneficiari sau repatrierea acestora în caz de faliment. Cele două tipuri de asigurări au beneficiari, evenimente asigurate și regimuri juridice diferite; echivalența invocată este respinsă.

c) Imposibilitatea eludării cerinței prin invocarea (...) Tours

Autoritatea contractantă arată că oferta a fost depusă de (...) S.A. în mod individual, fără declararea (...) (...) ca asociat sau terț susținător. (...) Tours, ca structură internă fără personalitate juridică, nu poate fi tratată ca operator economic distinct în procedură. Neexistând un acord de asociere și un DUAЕ separat pentru (...) Tours, oferta nu poate fi reconsiderată ca fiind depusă în asociere, astfel că resursele sau eventualele polițe ale (...) (...) nu pot fi avute în vedere. Nu a fost

prezentat niciun angajament de susținere din partea unei terțe entități (art. 182 din Legea nr. 98/2016).

În consecință, întreaga responsabilitate de îndeplinire a cerinței revenea ofertantului (...)S.A.; la termenul-limită de depunere a ofertelor, acesta nu a făcut dovada instrumentului de garantare solicitat, situație calificată ca omisiune obiectivă a ofertantului. Faptul că (...) (...) este agent de turism intermediar nu schimbă situația: dacă nici societatea-mamă, nici entitatea afiliată nu dețin o poliță de garantare a pachetelor turistice, cerința rămâne neîndeplinită. Argumentul privind inexistența riscului de insolvență la (...) (...) este respins, întrucât riscul de faliment există la nivelul ofertantului (...)S.A., iar absența personalității juridice a unui punct de lucru nu elimină necesitatea garanției pentru protecția sumelor plătite de autoritatea contractantă în caz de incapacitate de plată a contractantului.

Notă: Autoritatea contractantă precizează că, chiar dacă (...) (...) ar fi fost formal parte din ofertă – ceea ce nu este cazul – există îndoieli că aceasta ar fi putut, din punct de vedere juridic, să acopere cerința. (...) (...) este licențiată doar ca agenție de turism de tip intermediar, nu ca organizator, conform licenței nr. 1992/2021.

Potrivit reglementărilor din domeniul turismului, doar agențiile organizatoare au obligația de a constitui garanții de rambursare a plăților. Întrucât (...) (...) nu are calitatea de organizator, este posibil să nu dețină o poliță de insolvență în cuantumul cerut, iar în clarificările transmise de (...)S.A. nu a fost prezentată nicio astfel de poliță.

Contestatorul a admis practic că (...) (...) nu deține o astfel de garanție, susținând doar că „nu este necesară”. Autoritatea contractantă consideră că acest raționament este eronat: dacă (...) (...) nu poate fi insolubilă distinct, riscul de insolvență subzistă integral la nivelul (...)S.A., persoana juridică ce ar putea intra în faliment, ceea ce impunea cu atât mai mult ca (...)S.A. să prezinte propria garanție de rambursare.

III. Argumentația juridică a autorității contractante

1. Legalitatea și proporționalitatea cerinței de garantare

Autoritatea contractantă susține că cerința privind prezentarea unei polițe de asigurare în condițiile OMT nr. 156/2019 (minimum 105.000 lei) reprezintă o exigență legitimă de calificare, întemeiată pe prevederile Legii nr. 98/2016 și direct corelată cu obiectul contractului.

Se arată că, potrivit legii achizițiilor publice, autoritatea are dreptul de a stabili, prin documentația de atribuire, cerințe referitoare la situația economico-financiară a ofertanților, cu condiția ca acestea să fie necesare și proporționale (art. 172 alin. (1) lit. b) și art. 172 alin. (3) din Legea nr. 98/2016).

De asemenea, se indică faptul că autoritatea poate solicita „dovada asigurării de risc profesional” la un anumit nivel, ca măsură de protecție împotriva riscurilor specifice activității contractate (art. 175 alin. (2) lit. c) și art. 177 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 98/2016).

Autoritatea contractantă arată că serviciile achiziționate implică organizarea de călătorii aeriene pentru personalul/beneficiarii săi pe parcursul a doi ani, expunând-o la riscul ca prestatorul să nu-și poată îndeplini obligațiile (inclusiv emiterea biletelor deja achitate) în

eventualitatea unei insolvențe. Prin urmare, solicitarea unei garanții financiare împotriva insolvenței prestatorului este legală și intrinsec legată de asigurarea bunei execuții a contractului.

Cerința a fost formulată clar, nediscriminatoriu și proporțional. Toți ofertanții, indiferent de forma de organizare sau domeniul principal de activitate, au avut aceeași obligație: prezentarea unui instrument de garantare a rambursării sumelor în caz de insolvență, în cuantumul stabilit. Valoarea de 105.000 lei a fost justificată obiectiv, raportată la dimensiunea maximă a prestațiilor subsecvente anticipate, evitând supra-solicitarea nejustificată a operatorilor economici. Niciunul dintre ceilalți patru ofertanți nu a contestat cerința și nu a susținut că aceasta ar fi neclară sau inadecvată.

2. Diferența dintre garanția OMT nr. 156/2019 și asigurarea conform Regulamentului (CE) nr. 785/2004

Autoritatea contractantă arată că susținerea contestatorului privind echivalența polițelor de asigurare aeronautică depuse ((...)) cu cerința din Fișa de date este eronată. Asigurările prezentate de (...)S.A. nu acoperă riscul vizat de cerința de calificare și, în consecință, nu o pot substitui. Regulamentul (CE) nr. 785/2004 impune transportatorilor aerieni încheierea de asigurări de răspundere civilă pentru daune survenite în cadrul operării aeriene (accidente de aviație, vătămarea pasagerilor, pierderea/deteriorarea bagajelor și mărfurilor, daune cauzate terților). Prin natura lor, aceste asigurări protejează terții doar în situația producerii unor evenimente asigurate și nu acoperă neexecutarea serviciului din motiv de insolvență a operatorului.

Prin contrast, instrumentul de garantare reglementat de OMT nr. 156/2019 este conceput pentru riscul specific al insolvenței: garantează rambursarea sumelor plătite în avans de beneficiari pentru servicii de călătorie ori asigurarea repatrierii în cazul în care entitatea care a încasat banii devine insolvabilă. Garanția poate lua forma unei polițe de asigurare de insolvență, a unei scrisori de garanție bancară sau a unui fond de garantare, scopul fiind protecția sumelor achitate de client.

În concluzie, asigurarea de răspundere civilă generală a (...)S.A. nu echivalează și nu se suprapune ca acoperire cu asigurarea de rambursare în caz de insolvență cerută prin OMT nr. 156/2019. Contestatorul a furnizat în clarificări un alt tip de poliță, încercând să compenseze lipsa garanției de insolvență cu o asigurare de natură diferită. Echivalența invocată este doar aparentă, întrucât beneficiarii și riscurile acoperite diferă radical: în timp ce polițele depuse acoperă răspunderea față de pasagerii care suferă vătămări sau pierderi în timpul zborului, o poliță în condițiile OMT nr. 156/2019 ar acoperi autoritatea contractantă și/sau personalul său călător în situația în care (...)S.A. nu și-ar mai putea onora obligațiile contractuale din motive financiare. Cele două instrumente corespund unor cadre legale diferite și nu se înlocuiesc reciproc. Acceptarea argumentului contestatorului ar goli de conținut cerința impusă, permițând înlocuirea garanției de insolvență cu asigurări generale obligatorii în domeniul aerian, fără a oferi protecția reală în ipoteza falimentului prestatorului.

Autoritatea contractantă concluzionează că respingerea ofertei (...)S.A. pentru neprezentarea garanției de insolvență a fost justificată, întrucât documentele depuse erau neconforme cerinței și nu acopereau riscul solicitat; autoritatea contractantă a avut dreptul să refuze oferta care nu demonstra capacitatea financiară specifică cerută, iar argumentul echivalenței a fost corect înlăturat.

3. Dezmembrământul (...) (...) – irelevant pentru calificarea ofertantului

Autoritatea contractantă arată că, din certificatul constatator ONRC, rezultă că (...) (...) este sediu secundar/punct de lucru al (...)S.A., deci dezmembrământ fără personalitate juridică (art. 43 alin. (3) din Legea nr. 31/1990). Un astfel de dezmembrământ nu are patrimoniu propriu, nu dobândește drepturi și obligații în nume propriu și nu poate intra în insolvență distinct de societatea-mamă.

Oferta a fost depusă exclusiv de (...)S.A.; (...) (...) nu a fost declarat asociat, subcontractant sau terț susținător și nu există angajament ferm de susținere (art. 182–183 din Legea nr. 98/2016). În lipsa acestor calități formale, resursele dezmembrământului nu se pot agrega ofertei; calificarea se verifică strict la nivelul ofertantului ((...)S.A.).

Distincția invocată de contestator (agenție intermediară, nu organizatoare) nu are impact asupra cerinței: Fișa de date a impus un instrument de garantare conform OMT nr. 156/2019, în cuantum minim 105.000 lei, ca standard de capacitate economico-financiară (art. 175 alin. (1) și alin. (2) lit. c), coroborat cu art. 172 alin. (3)–(5) din Legea nr. 98/2016). Cerința nu condiționează deținerea unei anumite licențe, ci obligă ofertantul să asigure acoperirea riscului de insolvență aferent serviciilor contractate la nivelul minim stabilit. Dacă (...) (...) ar fi deținut un astfel de instrument, ofertantul fie trebuia să participe în asocieri, fie să declare terț susținător; nu a făcut-o.

Faptul că un dezmembrământ nu poate intra în insolvență nu elimină riscul de insolvență al societății-mamă (ofertantul). În consecință, (...)S.A. trebuia să prezinte propria garanție/poliță conform OMT nr. 156/2019 de minimum 105.000 lei, cerință neîndeplinită.

Invocarea dezmembrământului (...) (...) este juridic nerelevantă și nu acoperă lipsa instrumentului de garantare solicitat prin Fișa de date. Oferta rămâne inacceptabilă pentru neîndeplinirea criteriului de calificare, în temeiul art. 196 alin. (1) din Legea nr. 98/2016; nedepunerea în termen a documentelor-suport solicitate atrage excluderea ofertantului. Corelativ, potrivit art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016 și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, oferta devine inacceptabilă atunci când ofertantul nu îndeplinește criteriile de calificare stabilite.

4. Lipsa unui terț susținător sau a unei asocieri care să acopere cerința

Autoritatea contractantă arată că o altă susținere a contestatorului se referă la agenția (...)Tours, entitate menționată de (...)S.A. în adresa de clarificări. Se subliniază că oferta a fost depusă de (...)S.A. în mod individual, iar (...) (...) nu a fost indicată ca parte a ofertei, nici ca asociat, nici ca subcontractant și nici ca terț susținător. Simpla mențiune în

clarificări că serviciile de turism „sunt derulate prin (...)Tours” a fost interpretată de comisia de evaluare drept o explicație a modului de operare internă al contestatorului, însă nu poate ține locul asumării formale a cerinței de către o entitate eligibilă.

Conform legislației achizițiilor, dacă un ofertant nu îndeplinește singur o cerință de participare, acesta poate participa în asociere cu un partener care deține resursele necesare (cu acord de asociere și DUAЕ separat pentru fiecare) sau poate apela la susținerea unui terț (nominalizat în DUAЕ, cu angajament ferm de susținere), potrivit art. 182–183 din Legea nr. 98/2016. În absența acestor mecanisme formale, ofertantul rămâne exclusiv responsabil de îndeplinirea cerințelor de calificare. (...)S.A. nu a utilizat niciuna dintre aceste opțiuni: nu a cooptat (...) (...)ca asociat (nu există acord de asociere sau DUAЕ pentru (...)Tours) și nu a depus angajament de susținere din partea unei terțe părți. Prin urmare, evaluarea s-a raportat strict la capacitățile și documentele prezentate de ofertantul unic, (...)S.A.

Se arată că este, de altfel, discutabil dacă (...) (...)ar fi putut juridic să acopere cerința, întrucât este licențiată doar ca agenție de turism de tip intermediar, nu ca organizator (conform licenței nr. 1992/2021). Reglementările din turism prevăd că doar agențiile organizatoare au obligația de a constitui garanții de rambursare a plăților. Neavând calitatea de organizator, este posibil ca (...) (...)să nu dețină o poliță de insolvență în cuantumul cerut și nici nu a fost prezentată o astfel de poliță în clarificări. Contestatorul admite practic că (...) (...)nu are o astfel de garanție, susținând că „nu este necesară” pe motiv că (...) (...)nu poate intra în insolvență separat. Autoritatea contractantă consideră că acest raționament este greșit: dacă (...) (...)nu poate fi insolvabilă distinct, riscul de insolvență subzistă integral la nivelul (...)S.A., persoana juridică ce ar putea intra în faliment. Cu atât mai mult, (...)S.A. trebuia să prezinte propria garanție de rambursare, neavând acoperire prin vreo entitate separată.

În concluzie, se reține că ofertantul nu a demonstrat cerința minimă nici prin forțe proprii, nici sprijinit de alte entități. Lipsa unei asocieri sau a unui terț susținător valabil desemnat are ca efect menținerea caracterului inacceptabil al ofertei (...)S.A. (neîndeplinirea unui criteriu de calificare), fără posibilitatea de agregare ex post a resurselor unei entități aferente. Toate resursele invocate trebuiau precizate și probate până la termenul-limită de depunere a ofertei, nu ulterior. (...)S.A. nu poate eluda cerința de calificare invocând existența unui „dezmembrământ” intern ((...)Tours) în afara cadrului formal al procedurii de atribuire. Potrivit art. 196 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016 și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, oferta devine inacceptabilă atunci când ofertantul nu îndeplinește criteriile de calificare stabilite.

5. Nerespectarea cerinței minime la termenul-limită – ofertă inacceptabilă conform legii

Autoritatea Contractantă arată că neîndeplinirea cerinței privind instrumentul de garantare a condus corect la respingerea ofertei (...)S.A. ca „inacceptabilă”. Se indică faptul că, potrivit art. 137 alin. (2) lit. b) din

HG nr. 395/2016 și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, o ofertă este inacceptabilă când ofertantul nu îndeplinește criteriile de calificare. În speță, (...)S.A. nu a demonstrat calificarea necesară, neprezentând garanția de risc profesional solicitată.

Se menționează că art. 196 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 permite solicitarea de documente-suport pe parcursul procedurii, iar nedepunerea în termen atrage excluderea ofertantului. (...)S.A. a fost solicitată să clarifice și să prezinte dovada îndeplinirii cerinței (polița conform OMT nr. 156/2019), însă documentele transmise (polițele de asigurare aeronautică și explicațiile aferente) nu au confirmat îndeplinirea cerinței minime.

În temeiul art. 196 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, nedepunerea în termen a documentelor-suport solicitate atrage excluderea; corelativ, potrivit art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016 și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, oferta devine inacceptabilă atunci când nu sunt îndeplinite criteriile de calificare. Neprezentarea unei polițe conforme OMT nr. 156/2019 (nici la depunerea inițială, nici în termenul de clarificări) reprezintă o nerespectare a cerinței de calificare ce nu a putut fi remediată, astfel că decizia de excludere este temeinică și legală.

Se precizează că nu este vorba despre un viciu de formă sau o omisiune minoră, ci despre lipsa unui document esențial de calificare. Se invocă jurisprudența CNSC și a instanțelor privind obligația ofertantului de a-și dovedi calificarea până la expirarea termenului de depunere, neconformitățile materiale neputând fi acoperite ulterior fără încălcarea principiilor egalității de tratament. Se arată că posibilitatea completării ex post a unei cerințe neîndeplinite (de exemplu, depunerea abia în contestație a unei polițe de insolvență) ar echivala cu acordarea unei a doua șanse nelegitime contestatorului, în detrimentul celorlalți competitori. Se invocă art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 privind principiul tratamentului egal.

Se menționează că, în etapa de soluționare a contestației, remediarea voluntară a ofertei nu mai este posibilă, Consiliul analizând contestația pe baza actelor din dosarul achiziției și a legalității deciziei la momentul adoptării, fără completări ex novo ale documentației de către contestator.

Se concluzionează că oferta (...)S.A. a fost corect încadrată ca inacceptabilă, în conformitate cu dispozițiile legale incidente, ca urmare a omisiunii ofertantului de a-și demonstra calificarea la termenul stabilit; excluderea din procedură a rezultat din aplicarea strictă a normelor legale și a regulilor din documentație, fără disproporție sau arbitrar.

6. Proportionalitatea măsurii adoptate și tratament egal aplicat tuturor ofertanților

Autoritatea contractantă arată că respingerea ofertei (...)S.A. nu reprezintă o sancțiune excesivă sau singulară, ci o consecință legală aplicată în mod egal tuturor ofertanților aflați în situații similare. S-a menținut consecvența: orice ofertant care nu a făcut dovada poliței solicitate a fost respins, iar în cazul (...)S.A. lipsa completă a instrumentului de garantare a constituit un motiv evident de excludere.

Nu s-au făcut derogări, excepții sau tratamente preferențiale; cerința a fost aplicată uniform, aceeași regulă fiind valabilă pentru toți.

Se susține că măsura excluderii este proporțională cu gravitatea abaterii. Nedeținerea și neprezentarea garanției de insolvență solicitate ar expune autoritatea la un risc major neacoperit, contrar scopului documentației. Acceptarea unei astfel de oferte ar fi incompatibilă cu principiile legalității și diligenței în utilizarea fondurilor publice, ar încălca criteriile stabilite și ar periclita asigurarea serviciilor contractate, generând un precedent periculos.

Se subliniază că decizia de respingere nu a fost determinată de vicii ale documentației de atribuire sau ale procedurii, ci exclusiv de nerespectarea cerinței de către ofertant. Cerința a fost indicată clar în Fișa de date, toți participanții având șanse egale de a o îndeplini. Contestatorul nu a semnalat anterior vreo neclaritate sau disproporție a cerinței, ceea ce echivalează cu acceptarea regulilor. Omisiunea de conformare aparține ofertantului și nu poate fi imputată autorității contractante. În consecință, măsura excluderii este temeinică și legală, rezultând din aplicarea nediscriminatorie a criteriilor anunțate.

7. Aspecte procedurale privind depunerea contestației (Legea nr. 101/2016).

Autoritatea contractantă menționează obligația de publicare a contestației în SEAP. Potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, aceasta are obligația de a publica în SEAP contestația în termen de o zi lucrătoare de la primirea ei. Contestatorul are obligația, conform art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, de a transmite contestația către autoritate până cel târziu la expirarea termenului legal de depunere, sub sancțiunea respingerii ca tardivă. În speță, autoritatea contractantă s-a conformat și a publicat contestația (...)S.A. în SEAP.

Autoritatea contractantă arată că înțelege să coopereze deplin cu CNSC în procesul de soluționare și că a îndeplinit toate obligațiile legale de notificare în SEAP, precum și de înaintare a punctului de vedere și a dosarului achiziției către Consiliu, în termenele prevăzute de lege (art. 18 alin. (2)).

IV. Concluzii și solicitare

Autoritatea contractantă solicită respingerea contestației formulate de (...)S.A. ca nefondată și menținerea ca legală și temeinică a deciziei de respingere a ofertei. Se arată că oferta contestatorului a fost obiectiv inacceptabilă, întrucât nu a îndeplinit o cerință esențială de calificare (neprezentarea instrumentului de garantare conform OMT nr. 156/2019, în valoare de minimum 105.000 lei). Cerința a fost introdusă legal, justificată prin prevederi normative și prin specificul contractului și a fost aplicată unitar tuturor participanților. Contestatorul nu a suferit un tratament inechitabil; i s-a oferit posibilitatea de a clarifica și de a-și susține oferta, însă nu a demonstrat deținerea calificării necesare în termenele prevăzute de lege.

Se menționează că decizia de excludere a fost adoptată în strictă conformitate cu legea (art. 137 alin. (2) lit. b) din HG nr. 395/2016 și art. 215 alin. (4) din Legea nr. 98/2016), cu respectarea principiilor achizițiilor publice (legalitate, transparență, tratament egal). Orice

abatere de la aceste principii – precum acceptarea ulterioară a unui document de calificare lipsă – ar aduce atingere integrității procedurii și ar crea un precedent periculos. Autoritatea contractantă susține că a acționat corect și conform atribuțiilor legale, protejând interesul propriu și pe cel al beneficiarilor serviciilor de transport contractate.

Autoritatea contractantă solicită respingerea contestației și confirmarea soluției de respingere a ofertei (...)S.A. ca inacceptabilă, ca fiind pe deplin legală și temeinică. Se arată că decizia este rezultatul aplicării stricte a legii și a documentației de atribuire, contestatorul fiind răspunzător de neîndeplinirea cerinței care a condus la propria descalificare.

Prin adresa fără număr de înregistrare la emitent, înregistrată la Consiliu sub nr. (...), (...) a transmis răspuns la punctul său de vedere al autorității contractante (...), având în vedere următoarele considerente:

Contestatorul subliniază argumentele pentru care polița de asigurare emisă în temeiul OMT nr. 156/2019 nu constituie instrument de garantare pentru serviciile prestate de companiile aeriene și indică normele legale aplicabile în materia asigurării/garanției serviciilor prestate de aceste companii.

În primul rând, (...)a solicitat societăților de asigurare transmiterea unei oferte pentru o poliță emisă în temeiul OMT nr. 156/2019, însă răspunsul primit a fost că nu există un produs de asigurare conform acestei solicitări, întrucât produsele de acest tip se adresează exclusiv agențiilor de turism organizatoare, conform prevederilor aceluiași act normativ.

În continuare, contestatorul arată că, pentru companiile aeriene, sunt aplicabile prevederile Regulamentului (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave.

Potrivit art. 4 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004, operatorii de transport aerian și operatorii de aeronave prevăzuți la art. 2 trebuie să fie asigurați în conformitate cu acest regulament în ceea ce privește răspunderea specifică activității aeriene față de pasageri, bagaje, mărfuri și părți terțe.

(...)S.A., în calitate de transportator aerian care operează curse interne și internaționale, deține asigurările prevăzute la art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave, emise de societatea de asigurare (...), având numerele C24/TARQ/0001(A) și C24/TARQ/0003(A), respectiv, asigurarea privind răspunderea față de pasageri, bagaje și mărfuri și asigurarea privind răspunderea față de terțe părți.

Așa cum rezultă din polița C24/TARQ/0003(A), aceasta este emisă în temeiul art. 6 și art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 785/2004, fiind astfel îndeplinită cerința referitoare la asigurarea de răspundere față de pasageri, bagaje și mărfuri.

Totodată, contestatorul menționează că sunt aplicabile și prevederile Regulamentului (CE) nr. 1008/2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene, care reglementează acordarea licențelor transportatorilor aerieni europeni. Conform art. 9 alin. (1) din acest regulament, autoritățile competente din statele membre trebuie să suspende sau să revoce licența de operare a unui transportator aerian comunitar în cazul în care nu mai sunt convinse că acesta își poate îndeplini obligațiile existente și potențiale pe o perioadă de 12 luni. Potrivit art. 9 alin. (2), aceste autorități sunt obligate să efectueze o evaluare amănunțită a situației financiare a transportatorului și să revizuiască licența în cazul identificării unor probleme financiare sau al declanșării unor proceduri de insolvență ori proceduri similare.

În consecință, acordarea licenței de operare pentru un transportator aerian reprezintă o garanție a capacității acestuia de a-și îndeplini obligațiile existente și potențiale pe o perioadă de 12 luni, în baza unei evaluări detaliate a situației sale financiare, evaluare efectuată, în cazul (...), de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română (AACR).

Prin documentele anexate, emise în conformitate cu normele legale aplicabile companiilor aeriene, respectiv:

(i) Accreditarea IATA;

(ii) Certificatele de asigurare de răspunderi legale aeronautice ale C.N.T.A.R. (...)S.A., valabile în perioada 01.12.2024 – 30.11.2025, emise de societatea de asigurare (...) Vienna Insurance Group, respectiv fișierele „C24-TARQ-0001 – General Liabilities ((...))” și „C24-TARQ-0003 – EC 785 Liabilities ((...))”;

(iii) Certificatul de asigurare „C24-TARQ-0003 – Montreal Convention ((...))”, prin care sumele asigurate corespund inclusiv limitelor de răspundere prevăzute de Convenția de la Montreal din 1999, ratificată de România,

(...)face dovada garanției privind capacitatea de a presta serviciile care fac obiectul contractului.

De asemenea, contestatorul precizează că, în cazul altor autorități contractante, documentele menționate au fost considerate ca îndeplinind cerința de garanție pentru prestarea serviciilor de transport aerian.

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

(...), în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire prin licitație deschisă a acordului-cadru cu maxim 10 operatori economici, pe o durată de 24 de luni, având ca obiect „*Servicii de transport aerian intern și internațional de pasageri și bagaje de cală, și asigurări medicale de călătorie - 24 luni*”, cod CPV 60400000-2 (Rev. 2), prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. (...) /14.07.2025, stabilind termenul limită pentru primirea ofertelor la data de 11.08.2025, ora 15:00, criteriul de atribuire „prețul cel mai scăzut”, valoarea estimată, fără TVA, între 10.000 și 2.000.000 lei, iar valoarea estimată a celui mai mare contract subsecvent fiind de 105.000 lei.

Așa cum rezultă din Declarația de participare publicată în SEAP la data de 11.08.2025 ora 15:19, în cadrul prezentei proceduri de atribuire au fost depuse cinci oferte.

Prin Raportul procedurii nr. 1475/17.09.2025, Comisia de evaluare a stabilit următorul clasament intermediat (...)

iar după verificarea documentelor suport DUAЕ a declarat inacceptabile trei oferte, respectiv cele depuse de:

- (...);
- (...);
- (...), și a declarat câștigătoare ofertele depuse de:

(...)

Fiind nemulțumită de rezultatul procedurii de atribuire, (...) a sesizat Consiliul, în cadrul termenului legal, solicitând următoarele:

- Anularea Raportului Procedurii nr. 1475/17.09.2025 de evaluare a ofertelor depuse, prin care oferta depusă de contestatoare a fost declarată inacceptabilă și a Comunicării rezultatului procedurii nr. 1478/17.09.2025;

- Obligarea autorității contractante să procedeze la reevaluarea ofertei contestatoarei cu respectarea criteriilor din documentația de atribuire și a legislației aplicabile, și continuarea procedurii de atribuire cu stabilirea ofertei câștigătoare dintre ofertele admise.

(...) a prezentat Consiliului, în original, dovada respectării dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, respectiv plata cauțiunii în sumă de 4.200 lei, constituită prin recipisa de consemnare nr. 211720902/1 data de 01.10.2025, emisă de CEC Bank – Sucursala Piața Victoriei.

Recipisa de consemnare a cauțiunii se va restitui în condițiile stipulate de art. 1064 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pe fondul cauzei, Consiliul reține următoarele:

Prin adresa nr. 1443/15.09.2025, autoritatea contractantă a comunicat ofertantului (...) faptul că oferta depusă de aceasta a fost declarată inacceptabilă potrivit „art. 137 alin. (2) lit. b) și art. 134 alin. (5) din H.G. nr. 395/2016, coroborat cu art. 215 alin. (4) și cu art. 196 din Legea nr. 98/2016”.

Verificând activitatea Comisiei de evaluare, Consiliul reține că prin adresa nr. 1349/27.08.2025, membrii acesteia au solicitat contestatoarei următoarele:

„Conform art. 196 alin. (2) din Legea 98/2016, vă rugăm să transmiteți următoarele documente:

- *Certificatul Constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului*

- *Extras ONRC privind beneficiarul real al fondurilor*

- *Certificate constatatoare privind lipsa datoriilor la bugetul local și bugetul de stat, pentru sediul central;*

- *Declarație pe propria răspundere pentru toate punctele de lucru unde există obligații de plată;*

o Certificatele vor atesta „lipsa datoriilor restante la momentul depunerii acestora”;

- Cazierul judiciar:

o al operatorului economic,

o al membrilor organului de administrare, conducere sau supraveghere

o al persoanelor cu putere de reprezentare, decizie sau control, conform certificatului constatator emis de ONRC/actului constitutiv;

- Cazierul fiscal:

o al operatorului economic,

- Documente justificative care probează îndeplinirea cerinței de experiență similară, în conformitate cu Fișa de Date; (..)

- Documente justificative care probează îndeplinirea cerinței privind un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional, în conformitate cu Fișa de Date;

Ofertantul (Operator Economic individual sau fiecare membru al asocierii) dovedește că deține o poliță de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor.

Suma minimă asigurată împotriva insolvabilității sau a falimentului Operatorului Economic va fi raportată la valoarea de 105.000,00 lei, valoarea celei mai mari comenzi subsecvente”.

(...) a răspuns acestei solicitări după cum urmează:

„Referitor adresa de clarificare nr. 1349/27.08.2025, prin care solicitati documente justificative care probeaza indeplinirea cerintei privind un nivel corespunzator al asigurarii de risc profesional, respectiv polita de asigurare eliberata de catre o companie de asigurari privind garantarea sumelor platite de calatori in legatura cu pachetele de servicii de calatorie/servicii de calatorie asociate in cazul insolventei agentiei de turism organizatoare si procedurile de despagubire a calatorilor, precizam ca:

- Potrivit actelor normative in vigoare, conform Regulamentului (CE 785/2004) al Parlamentului si Consiliului European, (...)in calitate de transportator aerian si emitent bilete avion pe curse interne si externe poate pune la dispozitia autoritatii contractante copia dupa asigurarea pentru pasageri, bagaje, cargo.

- (...)prin agentia (...)(...)- agentie intermediara și nu organizatoare (Licenta de Turism nr. 1992/02.06.2021), poate oferi și servicii conexe;

- Obligatia de a detine polita de asigurare eliberata de catre o companie de asigurari în cazul insolvabilității sau falimentului agentiei de turism, revine agentilor de turism organizatoare.

- Pe site-ul de mai jos se pot verifica conditiile si obligatiile agentilor de turism. <https://turism.gov.ro/web/licenta-de-turism/>

La pct c ref instrument garantare - aceasta obligatie apare doar pentru agentile de turism organizatoare.

1. Eliberare licență de turism pentru agentia de turism organizatoare/intermediară - operatorul economic solicită institutiei publice centrale responsabile în domeniul turismului eliberarea licenței de turism înainte de începerea desfășurării activității de organizare, ofertare, comercializare a serviciilor si/sau a pachetelor de servicii de călătorie în baza unei documentații cu următorul conținut;

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere conform modelului prevăzut în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice;

b) în cazul instituțiilor publice, organizațiilor, asociațiilor, fundațiilor, cultelor religioase si altora asemenea - copia documentului de înființare (hotărâre de guvern, hotărâre instanță, etc), copia documentului de înregistrare fiscală, statutul sau documentul care atestă posibilitatea desfășurării activității de agenție de turism;

c) dovada deținerii unui instrument de garantare în conformitate cu art. 18 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 - numai în cazul agenției de turism organizatoare”.

Analizând Fișa de date a achiziției, Consiliul reține că la punctul III.1.2) Capacitatea economică și financiară, autoritatea contractantă a menționat următoarea cerință:

„Un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional

Modalitatea de indeplinire:

Ofertantul (Operator Economic individual sau fiecare membru al asocierii) dovedește că deține o poliță de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor. Suma minimă asigurată împotriva insolvabilității sau a falimentului Operatorului Economic va fi raportată la valoarea de 105.000,00 lei, valoarea celei mai mari comenzi subsecvente.

Modalitatea de îndeplinire:

Având în vedere prevederile art.193 alin (6) din Legea nr.98/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin care autoritatea contractantă are obligația să selecteze în DUAE «a: indicația globală pentru toate criteriile de selecție», bifa va fi acționată și de operatorii economici la completarea DUAE. Operatorul economic va completa respectivul punct din partea IV fără să trebuiască să completeze nicio altă secțiune din partea IV, secțiunile A, B, C sau D. Ofertanții vor demonstra îndeplinirea cerinței prin completarea DUAE cu informațiile aferente cerinței solicitate. Ca dovadă preliminară pentru demonstrarea îndeplinirii cerinței minime, Ofertantul va completa informațiile aferente situației sale de fapt în cadrul formularului DUAE (răspuns).

În cazul în care Ofertantul este o asocierie de Operatori Economici, cerința minimă privind nivelul minim al sumei asigurate prin asigurarea de risc profesional trebuie îndeplinită de fiecare membru al asocierii.

La solicitarea expresă a Autorității Contractante și în aplicarea prevederilor art. 196 alin. (2) din Legea nr.98/2016, cu modificările și completările ulterioare, documentele justificative care probează îndeplinirea celor asumate prin DUAЕ urmează să fie prezentate doar de către ofertantul (Operator Economic individual sau fiecare membru al asocierii) clasat pe primul loc după aplicarea criteriului de atribuire până la data finalizării evaluării. **Documentul suport pentru demonstrarea afirmațiilor din DUAЕ este polița de asigurare de risc profesional eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor. Suma minimă asigurată împotriva insolvabilității sau a falimentului Operatorului Economic va fi raportată la valoarea de 105.000,00 lei, valoarea celei mai mari comenzi subsecvente.**

În cazul în care, din orice motive, documentele justificative solicitate nu sunt în limba română, Operatorul Economic trebuie să prezinte Autorității Contractante versiunea tradusă a respectivelor documente în limba română”.

Conform modelului de acord-cadru de servicii, parte integrantă din documentația de atribuire, art. 2, „Următoarele documente constituie acordul-cadru dintre Promitentul Achizitor și Promitenții Prestatori și fiecare dintre acestea vor fi considerate și aplicate ca făcând parte integrantă din Contract:

- Anexa 1 - Caietul de Sarcini;
- Anexa 2 – Propunerea Tehnică;
- Anexa 3 - Propunerea Financiară;
- Anexa 4 – Acte adiționale, dacă vor exista;
- Anexa 5 - Acord de asociere, dacă este cazul;
- Anexa 6 - Contracte cu subcontractanții și anexele acestora, dacă este cazul;

- Anexa 7 - Angajamente de susținere de terță parte, dacă este cazul;

- **Anexa 8 - Polița de asigurare eliberată de o companie de asigurări în condițiile Ordinului nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor, cu modificările și completările ulterioare, în perioada de implementare a acordului-cadru, pe toată durata oricărei comenzi subsecvente încheiate în executarea acordului-cadru.**

- Anexa - Anexa privind principiile de prelucrare a datelor cu caracter personal”.

În analiza prezentei cauze, Consiliul reține că Ordinul ministrului turismului nr. 156/2019 se aplică exclusiv agențiilor de turism organizatoare și vizează aprobarea procedurilor de garantare a sumelor

plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate **în cazul insolvenței agenției de turism** organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor.

Ordinul nr. 156/2019 a fost emis în temeiul art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative și al art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, cu modificările și completările ulterioare. Ordonanța nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative prevede la Capitolul V (art. 18 – 22), Protecția în caz de insolvență. Conform art. 18 alin. (1) din Ordonanța nr. 2/2018: **„Agențiile de turism organizatoare stabilite pe teritoriul României oferă garanții privind rambursarea tuturor plăților efectuate de către sau pe seama călătorilor, în măsura în care serviciile relevante nu sunt furnizate ca urmare a insolvenței agenției de turism organizatoare.** Aceste garanții sunt reprezentate de scrisori de garanție bancară, polițe de asigurare, fond de garantare a pachetelor de călătorie sau alte instrumente de garantare legal constituite, care pot funcționa distinct sau asociat. **În cazul în care în contractul privind pachetul de servicii de călătorie este inclus transportul de pasageri, agenția de turism organizatoare asigură și garanții pentru repatrierea călătorilor.** Se poate oferi continuarea pachetului”.

Pe de altă parte, Procedurile de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor, aprobate prin Ordinul nr. 156/2019, prevăd următoarele:

- „ARTICOLUL 2

Procedurile de garantare

(1) Garanțiile prevăzute la art. 18 alin. (1) din OG nr. 2/2018 pot fi reprezentate de scrisori de garanție bancară, polițe de asigurare, contract de fiducie, fond de garantare a pachetelor de călătorie sau alte instrumente de garantare legal constituite. Acestea pot funcționa distinct sau asociat.

(2) Garanțiile se referă la toate plățile efectuate de călători sau pe seama călătorilor cu privire la pachete, astfel cum sunt definite la art. 3 pct. 12 din OG nr. 2/2018.

(3) Agenția de turism organizatoare garantează plățile efectuate de călători sau în numele călătorilor, indiferent dacă pachetele sunt comercializate direct călătorilor sau prin intermediul altor agenții de turism.

(4) În cazul în care în contractul privind pachetul de servicii de călătorie este inclus transportul de pasageri, garanția prevăzută la alin. (1) include repatrierea călătorilor, indiferent dacă executarea pachetului este afectată de insolvența agenției de turism organizatoare sau călătorii se află în imposibilitatea întoarcerii la locul de plecare sau la locul convenit de părți”.

- „ARTICOLUL 3

Polița de asigurare în caz de insolvență

(1) În cazul prevăzut la art. 2 alin. (4), societatea de asigurare organizează în cel mai scurt timp posibil de la notificarea primită de la călător, dar nu mai mult de 12 ore, prin intermediul unui operator specializat, repatrierea călătorilor și suportă cheltuielile de repatriere sau oferă servicii alternative corespunzătoare pentru continuarea derulării pachetului; în cazul schimbării cazării, prin servicii alternative corespunzătoare se înțelege oferirea cazării într-o unitate cât mai apropiată față de cea inițială în privința condițiilor de confort, în funcție de disponibilitate.

(2) În cazul în care călătorul suportă din fonduri proprii cheltuielile de repatriere, societatea de asigurare are obligația de a deconta costul repatrierii astfel cum este definit în prezentele proceduri.

(3) Serviciile alternative corespunzătoare, oferite în conformitate cu prevederile alin. (1), sunt echivalente sau de mai bună calitate decât cele specificate în contract.

(4) Călătorul poate notifica societatea de asigurare în vederea demarării procedurii de repatriere prin orice mijloc de comunicare, stabilit prin contractul de comercializare a pachetelor de servicii.

(5) ***Polița de asigurare constă în garantarea de către societatea de asigurare a riscului de neplată de către agenția de turism organizatoare a sumelor achitate de călători, cauzată de neexecutarea integrală sau parțială a contractelor de comercializare a pachetului de servicii de călătorie încheiate cu aceștia, în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare, și, după caz, acoperirea costului repatrierii/repatrierea în situația în care călătorii se află în imposibilitatea întoarcerii la locul de plecare sau la locul stabilit de părți și în contractul de comercializare a pachetelor de servicii de călătorie este inclus transportul de pasageri***”.

Din aceste dispoziții, Consiliul constată că Ordinul nr. 156/2019 reglementează un instrument de garantare cu acoperire specifică, respectiv rambursarea sumelor plătite, și după caz, repatrierea călătorilor în caz de insolvență a agențiilor de turism organizatoare.

Analizând prevederile Caietului de sarcini, Consiliul reține că, la pagina 19, autoritatea contractantă a menționat următoarele:

„Alte cerințe aplicabile Ofertantului:

Ofertantul deține și asigură pe toată durata oricărei comenzi subsecvente încheiat în executarea Acordului-Cadru, astfel cum rezultă din prezenta procedură:

- i. acreditarea I.A.T.A. sau echivalent validă;
- ii. ***Licența de turism validă, în cazul agențiilor de turism;***
- iii. ***polița de asigurare eliberată de o companie de asigurări în condițiile*** Ordinului nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor”.

Din dispozițiile documentației de atribuire, Consiliul constată că polița de asigurare în discuție, a fost solicitată **pentru toți ofertanții** (nu doar pentru agențiile de turism organizatoare), la redactarea documentației de atribuire autoritatea contractantă luând în considerare faptul că la procedura de atribuire pot participa **și ofertanți care nu sunt agenții de turism organizatoare**. Edificatoare în acest sens sunt prevederile de la lit. ii) și iii) anterior reproduse precum și dispozițiile din Fișa de date, punctul III.1.2) Capacitatea economică și financiară, care se referă la ofertant [art. 3 alin. (1) lit. gg) din Legea nr. 98/2016: „ofertant” – „orice operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei proceduri de atribuire”] :**„Ofertantul (Operator Economic individual sau fiecare membru al asocierii) dovedește că deține o poliță de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor. Suma minimă asigurată împotriva insolabilității sau a falimentului Operatorului Economic va fi raportată la valoarea de 105.000,00 lei, valoarea celei mai mari comenzi subsecvente”**.

Practic, prin documentația de atribuire, autoritatea contractantă a extins prevederi legale aplicabile doar agențiilor de turism organizatoare, la toți ofertanții, indiferent de calitatea acestora (agenție de turism intermediară/organizatoare sau nu, companii aeriene etc.), solicitând prezentarea de către **ofertanți** a unui instrument de garantare **care să vizeze rambursarea sumelor plătite, și după caz, repatrierea călătorilor în caz de insolvență a ofertantului/operatorului economic** (prin urmare, autoritatea contractantă a solicitat doar acoperirea riscului de insolvență), deoarece orice societate (nu doar agențiile de turism organizatoare), poate intra în insolvență.

În speță, (...) a respectat principiul transparenței stipulat de art. 2 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 98/2016, aducând la cunoștința tuturor operatorilor interesați toate informațiile referitoare la aplicarea procedurii de atribuire.

În cazul în care prevederile documentației de atribuire anterior menționate, nu erau clare pentru contestatoare aceasta avea posibilitatea de a solicita autorității contractante, conform dispozițiilor art. 160 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, „clarificări sau informații suplimentare în legătură cu documentația de atribuire” sau putea chiar să conteste aceste dispoziții în cadrul termenului legal stipulat de art. 8 din Legea nr. 101/2016.

Prevederile documentației de atribuire nu au fost contestate de către ofertanți în termenul legal avut la dispoziție, astfel că acestea și-au dobândit forța obligatorie atât pentru ofertanți, care aveau obligația de a prezenta ofertele în conformitate cu cerințele stabilite în documentația de atribuire, cât și pentru autoritatea contractantă, care avea obligația de a verifica ofertele prin raportare la cerințele expres stabilite în documentația de atribuire.

Încă de la publicarea în SEAP a documentației de atribuire, operatorii economici interesați au luat la cunoștință de faptul că oferanții vor trebui să prezinte **„o poliță de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 (...)”**. Documentația acceptată implicit de toate societățile ofertante le impunea să îi urmeze cu strictețe prescripțiile, sens în care dispune și art. 75 din Legea nr. 98/2016 – *„oferantul depune oferta elaborată în conformitate cu informațiile și cerințele prevăzute în documentele achiziției”*, precum și art. 123 alin. (1) din HG nr. 395/2016 – *„oferantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire”*. Prin depunerea ofertelor la procedură, ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă că nu li se poate accepta nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu. Astfel, cum un contract constituie legea părților și documentația de atribuire are aceeași valoare pentru ofertanți și autoritatea contractantă, iar niciuna dintre acestea nu îi poate ignora sau nesocoti clauzele.

Se impune a fi subliniat că, în concursul dintre clauzele documentației și clauzele legii, *lato sensu*, prevalează primele, în sensul că autoritatea contractantă este ținută să aplice mai întâi propria documentație de atribuire care guvernează licitația, rămasă definitivă prin neatacare, și în subsidiar normele legale. Dacă documentația de atribuire intra în conflict cu legea, acest conflict trebuia soluționat prin atacarea respectivei documentații în termenul stabilit de lege, iar nu la mult după expirarea lui, la sfârșitul licitației (de către un ofertant rămas în pasivitate).

În cadrul concluziilor scrise, ofertanta contestatoare (transportator aerian și emitent de bilete de avion) susține că a solicitat *„asiguratorilor transmiterea unei oferte pentru o poliță de asigurare emisă în temeiul OMT 156/2019, însă răspunsul primit a fost că nu au o soluție/un produs de asigurare conform solicitării (...), produsul companiilor de asigurare adresându-se exclusiv agențiilor de turism organizatoare, cum de altfel este precizat în OMT nr. 156/2019”*, însă nu face dovada afirmațiilor sale, deși sarcina probei îi incumbă conform dispozițiilor art. 249 din Codul de procedură civilă [*„Cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile prevăzute de lege”*]. Pe de altă parte, o astfel de dovadă ar fi fost relevantă în cazul formulării, în cadrul termenului legal stipulat de art. 8 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 101/2016], a unei contestații împotriva prevederilor documentației de atribuire, lucru care în speță nu s-a întâmplat.

Analizând documentele de calificare și propunerea tehnică a ofertantului (...), Consiliul reține următoarele:

- în cadrul documentelor de calificare, ofertantul contestator a inclus licența de turism nr. 1992/02.06.2021 a (...)TOURS, agenție de turism intermediară, a Companiei Naționale de Transporturi Aeriene Române (...)S.A.;

- în cadrul propunerii tehnice, ofertantul contestator a menționat următoarele:

TAROM detine si asigura pe toata durata oricarei comenzi subsecvente incheiat in executarea acordului-cadru, astfel cum rezulta din prezenta procedura:

- acreditarea I.A.T.A. sau echivalent valida - atasata
- licenta de turism valida, in cazul agentilor de turism- atasata;
- polita de asigurare eliberata de o companie de asigurari in conditiile ordinului nr.156/2019 pentru aprobarea procedurilor de garantare a sumelor platite de calatori in legatura cu pachetele de servicii de calatorie/ serviciile de calatorie asociate in cazul insolventei agentiei de turism organizatoare si procedurile de despagubire a calatorilor -

- Potrivit actelor normative in vigoare, conform Regulamentului (CE 785/2004) al Parlamentului si Consiliului European, TAROM poate pune la dispozitia autoritatii contractante copia dupa asigurarea pentru pasageri, bagaje, cargo.
- Referitor la polita de asigurare eliberata de catre o companie de asigurari in cazul insolventității sau falimentului agentiei de turism, precizam ca aceasta obligatie apare doar pentru agentile de turism organizatoare, iar Compania TAROM este agentie intermediara (revanzatoare), conform Licentei de Turism atasate. Detaliile sunt disponibile pe <https://turism.gov.ro/web/licenta-de-turism/>

Ca urmare a solicitării de clarificări nr. 1349/27.08.2025, ofertanta contestatoare a prezentat, printre alte documente, și pe următoarele:

- Certificatul constatator nr. 2859293/13.08.2025 al ofertantului (...) din care rezultă, următoarele informații (pagina 9):

SEDII SECUNDARE / PUNCTE DE LUCRU (...)

- Certificatele de asigurare nr. C24/TARO/0003 și C24/TARO/0001 care **nu vizează** rambursarea sumelor plătite, și după caz, repatrierea călătorilor **în caz de insolvență, prin urmare nu este acoperită situația neexecutării serviciului din motive de insolvență, astfel cum s-a solicitat prin documentația de atribuire** ci doar situația producerii unor alte evenimente (accident, vătămare corporală, pierderea bagajelor etc.).

Față de cele mai sus menționate, Consiliul apreciază ca fiind relevante susținerile autorității contractante din cadrul punctului de vedere: „asigurarea de răspundere civilă generală a (...)S.A. NU echivalează și nici nu se suprapune ca acoperire cu asigurarea de rambursare în caz de insolvență cerută prin OMT 156/2019. Contestatorul a furnizat în clarificări exact tipul greșit de poliță, încercând să compenseze lipsa garanției de insolvență cu o asigurare de altă natură. Echivalența declarată de (...)este doar aparentă, întrucât beneficiarii/terții despăgubiți diferă radical: în timp ce polițele (...) depuse acoperă răspunderea față de pasagerii care suferă vătămări sau pierderi în timpul zborului, o poliță OMT 156/2019 ar acoperi autoritatea contractantă (și/sau personalul acesteia călător) în situația mult mai gravă în care (...)S.A. ar înceta să-și poată onora obligațiile contractuale

din motive financiare. Cele două instrumente corespund unor cadre legale diferite și nu se înlocuiesc reciproc. În plus, dacă s-ar accepta argumentul contestatorului, cerința impusă ar fi golită de conținut, permițând oricărui transportator aerian să invoce asigurările generale (pe care oricum legislația aeriană îl obligă să le aibă) în locul garanției de insolvență - ceea ce nu ar oferi nicio protecție reală autorității contractante în ipoteza falimentului prestatorului”.

În acest context, Consiliul apreciază că acceptarea ofertei (...) în condițiile în care acest ofertant nu a prezentat autorității contractante garanția de insolvență solicitată prin prevederile documentației de atribuire ar echivala cu o încălcare a dispozițiilor acesteia și ar expune autoritatea contractantă unui risc pe care aceasta a dorit să-l evite, riscul de insolvență al ofertantului.

Consiliul nu poate reține susținerile contestatoarei referitoare la faptul că acordarea licenței de operare pentru un transportator aerian reprezintă garanția că acesta își poate îndeplini obligațiile existente și potențiale pe o perioadă de 12 luni, având în vedere evaluarea amănunțită a situației financiare realizată de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, având în vedere, pe de o parte, prevederile documentației de atribuire [***„Ofertantul (Operator Economic individual sau fiecare membru al asocierii) dovedește că deține o poliță de asigurare eliberată de către o companie de asigurări în condițiile Ordinului Ministrului Turismului Nr. 156/2019 pentru aprobarea Procedurilor de garantare a sumelor plătite de călători în legătură cu pachetele de servicii de călătorie/serviciile de călătorie asociate în cazul insolvenței agenției de turism organizatoare și procedurile de despăgubire a călătorilor. Suma minimă asigurată împotriva insolvabilității sau a falimentului Operatorului Economic va fi raportată la valoarea de 105.000,00 lei, valoarea celei mai mari comenzi subsecvente”***], obligatorii atât pentru autoritatea contractantă cât și pentru ofertanți, iar pe de altă parte durata prezentului acord-cadru care este de 24 de luni

Față de cele mai sus menționate, Consiliul apreciază ca fiind în acord cu prevederile documentației de atribuire respingerea ofertei depusă de (...)

Răspunsul contestatoarei la solicitarea de clarificări nr. 1349/27.08.2025 este neconcludent deoarece, aceasta nu a prezentat polița de asigurare solicită prin documentația de atribuire.

Este evident faptul că, în cazul în care ofertantul contestator considera că solicitarea de clarificări încalcă legislația în vigoare sau excedează dispozițiilor documentației de atribuire, acesta avea posibilitatea legală de atacare a ei, pe calea unei contestații formulată în baza dispozițiilor Legii nr. 101/2016. Faptul de a nu fi atacat în mod legal o astfel de cerere de clarificări primită din partea achizitoarei, are drept consecință directă respectarea obligației de a răspunde concludent la aceasta, sub sancțiunea expresă prevăzută de lege pentru cazul contrar, respectiv respingerea ca inacceptabilă a ofertei, conform art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016.

Consiliul stabilește că singura posibilitate legală de a înlătura efectul unei solicitări de clarificări a ofertei, în cazul în care aceasta nemulțumește destinatarul ei ofertant, este anularea ei pe calea unei contestații prin care este atacată. În acest context, este lipsită de relevanță și de efecte nemulțumirea ofertantului cu privire la clarificările ce îi sunt cerute, aduse la cunoștința autorității contractante prin intermediul răspunsului la solicitarea acesteia. Orice critică adusă pe această cale nu este de natură să înlătore caracterul obligatoriu al cererii primite și nici obligația de a răspunde concludent pe fondul aspectelor ofertei puse în discuție și necesar a fi lămurite pentru achizitoare, în raport de prevederile documentației de atribuire.

Astfel, Consiliul observă că ofertanta contestatoare, contrar solicitării exprese și explicite primite de la autoritatea contractantă, nu a transmis acesteia polița de asigurare în discuție impusă prin dispozițiile documentației de atribuire, situație în care operează sancțiunea expresă prevăzută la art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2016, respectiv respingerea ca inacceptabilă a ofertei.

În consecință, luând în considerare cele mai sus menționate, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, va respinge, ca nefondată, contestația formulată de (...), în contradictoriu cu autoritatea contractantă (...).

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de (...), în contradictoriu cu autoritatea contractantă (...).

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

